

NEDJELJNA ČITANJA: Mal 1,14b – 2,2b.8-10; Ps 131,1-3; 1Sol 2,7b-9.13; Mt 23,1-12

U današnjem evanđeoskom odlomku Isus je vrlo kritičan prema pismoznancima i farizejima, te im jasnom slikom ukazuje neprimjerenost života u odnosu na službu koju obnašaju. Naime, Isus polazi od utvrđene činjenice da su oni preuzeli vršiti službu koju je nekada u narodu imao Mojsije: Na Mojsijevu stolicu zasjedoše pismoznaci i farizeji. A znamo da je ta katedra, simbolički rečeno, bila uloga vođe Božjega naroda koji je kao Božji čovjek imao čast primiti i objaviti narodu neprolazni čudoredni zakon. Upravo zato jer je svjestan važnosti 'Mojsijeve stolice' Isus poučava narod potičući ga da ipak sluša sve pouke koje dolaze s te stolice – katedre, jer o tim poukama ovisi njihova dobrobit i njihov život. Takve pouke ne treba slušati i vršiti radi onih koji sjede na katedri, već radi onoga čija je katedra, to jest radi same stvari. Doista, Mojsijeva stolica nije Mojsijeva u smislu da bi je uspostavio Mojsije kao čovjek u svoju čast, već je ona Božja, budući da je Bog povjerio Mojsiju da vodi narod i da ga pouči vječnom Zakonu.

Isus, kako vidimo, brani činjenicu i potrebu da u narodu bude Mojsijeva katedra, to jest da u narodu budu duhovni vođe koji vrše službu koju je Bog povjerio svome sluzi Mojsiju. S druge pak strane ukazuje na neprikladnost onih koji sjede na njoj, jer ne vrše svoju službu na jednako častan i čestit način na koji je Mojsije vršio svoju službu ispunjen osjećajem strahopoštovanja prema Bogu, a to bi trebali. No i kad ukazuje na neprikladnost onih koji sjede na njoj, ne daje za pravo vjernome puku da se odmakne od nje, to jest da živi u neposlihu i nevjernosti. Osim toga njegove pouke nisu ostale samo za učenike koji su slušali u tom trenutku pouku o Mojsijevoj stolici, već se su valjane i za nas danas koji smo primili isti Božji zakon, ali i cjelovitu objavu Božje ljubavi.